

Halløj derhjemme!

Nu har vi udforsket St. Vincent og Grenadinerne i noget tid, og det er helt klart livet under vandet, som er det allerflotteste. Specielt naturreservatet Tobago Cays er uden tvivl en perle uden lige. I hvert fald når der er relativt vindstille, ellers er det ret ubehageligt at ligge for anker der. I det hele taget, er det altid rarest at ligge i læ for både vind og bølger, da det som regel blæser en halv pelikan herovre. Vi har dog været så heldige, at vi har nået at opleve naturreservatet flere gange i godt vejr!

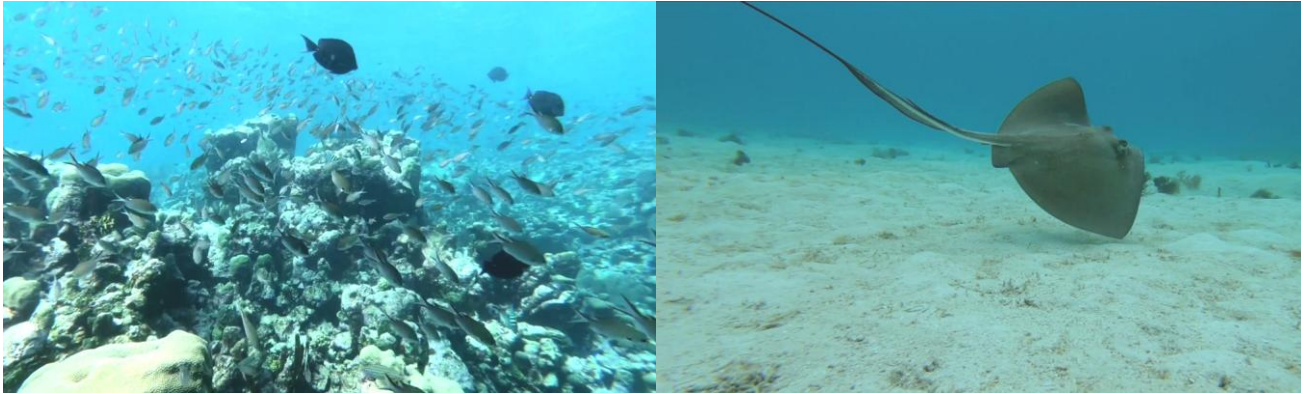
Én af de mest fantastiske oplevelser, jeg har haft herovre, er helt klart at svømme med havskildpadder i det fri! Lige præcis på Tobago Cays er skildpadderne relativt ligeglade med mennesker, fordi de er vant til vores tilstedeværelse. Derfor er det muligt at komme så tæt på skildpadderne, at man kan studere hver eneste detalje: skjoldets struktur, måden hvorpå de spiser, og ikke mindst deres majestætiske måde at svømme på. Jeg ved ikke, hvad der er bedst; At ligge på bunden og bare observere skildpaddernes natur, eller at svømme parallelt med dem, når de for eksempel skal op og trække vejret.

Netop, når skildpadderne skal op og trække vejret (hvilket de gør 3 gange i rap før de dykker igen), kan de ses oppe fra båden. Så, når jeg ikke lige er i vandet og svømme med skildpadderne, kan jeg sidde oppe på båden og holde godt øje med dem alle sammen. Jeg tror endnu ikke, at nogen er blevet trætte af at kigge på skildpadder!

Men, det er selvfølgelig ikke kun skildpaddernes skyld, at Tobago Cays er en perle. Ofte, når vi hopper i vandet fra båden, hopper vi direkte ned i en stime fisk eller endnu værre, en glubsk barracuda, som vogter stimen. Det er lidt ligesom at sætte ulven til at passe fårene! Jeg ved ikke om det er heldigt eller uheldigt, men, jeg svømmer tit ”ind” i en barracuda. Jeg bliver altid SÅ forskrækket, for den er virkelig bare grim. Til alt held er fisken dog lige så bange for mig, som jeg er for den.

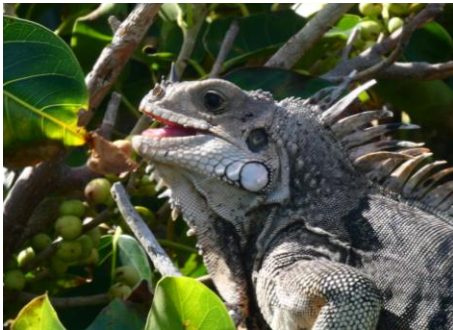
På et tidspunkt var jeg dykket ned i en fiskestime med flere tusinde fisk. Det var så flot og også meget komisk. Hver gang jeg bevægede mig, bevægede de sig også, som om vi var til synkronsvømning. Imens jeg var helt betaget af stimen omkring mig, lagde jeg slet ikke mærke til, at den langsomt bevægede sig væk. Jeg vendte mig pludselig om og lå ansigt til ansigt med en rigtig grim barracuda. Efter at både fisken og jeg havde været frosset på stedet, i noget der føltes som alt alt for lang tid, drejede vi begge hurtigt om og flygtede! Jeg kan rent faktisk meget bedre lide revhajer, end jeg kan lide barracudaer! Udover på panden selvfølgelig, der er barracudaer ret så delikate.

Udenom Tobago Cays ligger der et yderrev, som giver tusindvis af fisk husly. Jeg kan umuligt beskrive, hvor ekstraordinært det er at være vidne til så mange farverige fiskearter, som svømmer rundt imellem hinanden. Det kan tilnærmelsesvis sammenlignes med, at man hopper ned i et akvarium i den Blå Planet! Så snart vi hopper i vandet fra jollen, åbner der sig en hel ny verden med fisk, rokker, moræner og endda revhajer! Selvom fiskene er bange for os, så er de alligevel ret nysgerrige. Hvis vi ligger helt stille, kan de godt finde på at svømme hen til os og undre sig over, hvilken slags fisk vi er. Også når vi filmer dem, så flygter de det ene sekund og vender sig om for at kigge det næste. Det er ret pudsigt.

Når vi er ude at snorkle, bruger vi næsten mere tid under vandet, end vi gør i overfladen. Vi skal nemlig ned og kigge ind under hvert eneste koralhoved, hver eneste klippeformation og i det hele taget bare ned i øjenhøjde med alle fiskene. Her finder vi oftest de mere pudsige og lyssky dyr. Specielt moræner er ikke just glade for at få besøg og er altid klar til kamp! Revhajerne er mere imødekommende end morænerne. De vil dog helst svømme rundt ude på det lidt dybere vand. Så, vil man se en haj, må man dykke ned til den. Det kan godt være lidt besværligt. Vi formåede dog, op til flere gange, at dykke ned på 15m dybde, hvor en revhaj befandt sig. Endnu et af hverdagens små spontane eventyr!

Caribien forbindes ofte med små bountyøer med hvide sandstrande, krystalblåt vand og en masse kokospalmer. Sådanne øer findes

der en masse af, og det er spændende at gå på opdagelse på dem alle sammen! Én har vi kaldt for Leguanøen, da der er fyldt med leguaner over det hele. Man skal være helt stille og have de tålmodige øjne med sig, men, når man først har set én, så kan man pludselig finde en masse! Derudover er udsigten intet mindre end spektakulær og man fortaber sig hurtigt og glemmer tid og sted.

En anden ø vi gik på opdagelse på er Petit Tabac. Navnet sagde os ikke noget, men vi syntes øen virkede en smule bekendt til trods for, at vi aldrig havde sat en fod på øen før. Det viste sig så, at netop denne ø er med i Pirates of the Caribbean! Petit Tabac er nemlig øen, hvor Jack Sparrow gemte et helt lager med rom og, efter sigende, undslap fra ved at ride på havskildpadder. Flere af scenerne fra piratfilmene er faktisk optaget rundtomkring på øerne, hvilket er meget spændende, nu hvor vi er her!

Der er en lokal mand herovre, som har bygget sin helt egen ø af konkylier og kaldt den Happy Island. Han startede for over 20 år siden, hvor der var plads til 5 mennesker, én parasol og en køletaske fyldt med rompunch på øen. Siden da er den blevet udvidet markant og har næsten opnået kultstatus, især blandt sejlere. I dag er Happy Island faktisk en rigtig stor ø med både bar og dansegulv, lige stedet til at holde en god fest. Efter sigende er alle gæsterne i hvert fald meget glade, især fordi at drinksene er fyldt med en lokal 84,5% hvid rom. Den sparker hårdt! En lille funfact: Man kan rent faktisk finde Happy Island i Guinness' rekordbog!

Happy Island handler dog ikke kun om, at drinksene er ufatteligt stærke, men også om, at man i det hele taget skal være glad og leve i nuet -ligesom de lokale. Ofte kan vi udefrakommende nemlig godt komme til at stresser lidt over, hvor langsomt nogle ting går herovre. Men, sådan er det bare. Det kan vi ikke gøre noget ved. Så, enten må vi følge deres tempo, eller må vi sejle tilbage til Europa. Jeg ved i hvert fald godt, hvilken af de muligheder jeg ville vælge!

Solrige hilsner fra Artemis!